

یادداشت/

فاطمه زهرا(س): بانوی هدایت‌گر

بانو فاطمه(س) به افکار عمومی توجه دارد؛ او در مسجد پیامبر(ص) و از پس قرن‌ها ایستاده و هنوز همه مسلمانان، نه، بلکه همه آدمیان را مورد خطاب خویش قرار می‌دهد که بدانید من فاطمه‌ام، جز به راستی سخن نمی‌گویم و جز به درستی کرداری نمی‌کنم.

تاریخ: ۲۷ دی ۱۳۹۹ - ۱۰:۳۷

کد خبر: ۳۹۴۷۹۴۸

به گزارش ایکننا از اصفهان، حجت‌الاسلام محمد سلطانی رنایی، عضو هیئت علمی گروه قرآن و حدیث دانشگاه اصفهان در یادداشتی نوشت: بانو فاطمه زهرا(س) چندی پس از درگذشت پیامبر(ص)، به مسجد آمد و خطبه خواند، و این خطابه را می‌توان سنگ بنای برخی از اندیشه‌ها، حرکت‌ها، و رویکردها دانست. چکیده‌وار می‌توان گفت: حضرت زهرا(س) در برابر زمامدار زمانه ایستاد و به او اعتراض کرد. در بسیاری از نظام‌های حکومتی، هرگونه اعتراض به زمامدار، گناهی نابخشودنی یا

خطایی ناروا شمرده می‌شود و هیچ تعریف نظری و یا جایگاه عملی برای اعتراض مدنی در برابر حکومت حکمران وجود ندارد. بانو فاطمه(س)، نخستین کسی است که در مقام یک شهروند جامعه اسلامی، در برابر زمامدار زمانه ایستاد و دادخواهی کرد.

بانو فاطمه(س) به افکار عمومی توجه دارد؛ او در مسجد پیامبر(ص) و از پس قرن‌ها ایستاده و هنوز همه مسلمانان، نه، بلکه همه آدمیان را مورد خطاب خویش قرار می‌دهد که: بدانید من فاطمه‌ام! جز به راستی سخن نمی‌گویم و جز به درستی کرداری نمی‌کنم. او به رسانه و فضای اندیشه آدمیان توجه دارد که به مسجد می‌آید و خطبه می‌خواند.

اعتقادات و باورها ریشه همه کردارها و رفتارهاست. اگر باور آدمی پاک و پیراسته باشد، رفتاری زشت و ناپسند انجام نخواهد داد. بانو فاطمه(س) سخن خویش را با آموزه‌های توحیدی آغاز می‌کند؛ با سخن از وحی و پیامبری، با بزرگداشت امام و امامت. آنچه بانو در باب خداپاوری و یکتاپرستی در این خطبه فرموده است، دوش‌به‌دوش سخنان توحیدی امیرمؤمنان علی(ع)، والا و بالا می‌رود.

بانو فاطمه(س) در آغاز سخن خویش مسلمانان را «حمل‌کنندگان دین و وحی، امانت‌داران خداوند بر خویشتن، رسانندگان دین به دیگر امت‌ها، و بازماندگانی که کتاب خداوند بر ایشان جانشین قرار داده شده» می‌داند. این سخن به آن معناست که دین اسلام بر دوش مردان و زنان مسلمان به دیگر امت‌ها رسانده

می‌شود. هم‌اکنون پیامبر خدا(ص) در میان مردمان نیست تا امانت‌دار خداوند و دین او باشد، پس آدمیان خود باید امانت‌دار خویش باشند و به خویشتن خیانت نکنند. و کتاب خدا باقی می‌ماند که می‌توان دریافت‌های دینی مختلف و متفاوت را بدو عرضه کرد تا سره از ناسره تشخیص داده شود.

توجه به حقوق فردی؛ آنچه که پیامبر اکرم(ص) همواره و به ویژه در ماه‌های پایانی زندگی خویش، بر آن تأکید داشت؛ حرمت نهادن به جان و مال و آبروی آدمیان است. مالکیت شخصی اگر نقض شود، اساس نظم و نظام جامعه بر هم می‌ریزد. بانو فاطمه(س) نه تنها برای باغستانی به نام فدک، بلکه برای نادیده گرفتن حقوق انسان، به ویژه حق مالکیت برخاست و اعتراض کرد.

پیامبر اکرم(ص) در گذشته است، و هم‌اکنون هر کسی ممکن است دهان بگشاید و زبان بچرخاند که شنیدم پیامبر خدا چنین گفت و دیدم که چنان کرد؛ اگر چشم و گوش بر همه این گزارش‌ها بیندیم، خود را از سرچشمه حکمت و رحمت نبوی محروم کرده‌ایم و اگر با خوش‌باوری هر حکایتی را بپذیریم، سخت به بیراهه خواهیم افتاد. بانو فاطمه(س) در برابر احادیث ادعایی و گزارش‌های سست‌بنیان به آیات قرآن کریم استناد می‌کند. قرآن، اصل و اساسی است که تغییر نکرده و نمی‌کند، چراغی است پیش رو، تنها و تنها قرآن شاخص است، نه گفتار و نه کردار این و آن. و از این روست که بانو فاطمه(س) در سرتاسر خطبه خویش به بیش از 30 آیه از قرآن کریم استدلال یا استشهاد می‌کند.

بانو فاطمه(س) پرچم اعتراض در برابر زمامدار زمانه را برداشته است و داوری وی را نادرست می‌شمرد. در برابر وی شاهد می‌آورد و به قرآن استدلال می‌کند و از مسلمانان یاری می‌جوید. ولی با این همه، بانو فاطمه(س) آشوبگر نیست. او خواستار مقابله با ستم و بیداد است؛ اما نه به هر قیمت و هزینه‌ای... . تفرقه، از هم‌گسیختگی و چندگانگی جامعه مسلمانان خطر بزرگی است که ایشان به آن هشدار می‌دهد. بانو فاطمه(س)، پیشوایی اهل بیت را مایه دوری از تفرقه می‌شمرد. و شایسته است که دوستداران و پیروان آن بانو نیز همواره در پی الفت و ائتلاف باشند، و نه در پی خلاف و اختلاف.